

lyset. Lyset i dette mørke har vi allerede nævnt som den kulminerende behags- eller vellystfølelse i væsenernes parringsakt eller samleje. Denne livets allerhøjeste eksisterende behags- eller vellystoplevelse er livsfundamentet for alle eksisterende ufærdige levende væsener. Den opretholder deres livslyst og glæde ved at være til selv i livets dybeste og mørkeste lidelsessfærer. Hvad er dette for en allerhøjeste behags- eller vellystfølelse, der kan have en sådan altoverstrålende kapacitet eller magt? - Er det ikke netop dette spørgsmål Bibelen svarer på i dens lignelsesberetning om skabelsen i første Mosebog, 1. kap. 2. v. „Og Jorden var øde og tom, og der var mørke over verdensdybet. Men Guds ånd svævede over vandene“. - Er det ikke netop det, vi lige har set? - Hvad kan den altoverstrålende højeste behags- eller vellystoplevelse være andet end Guds Ånd, der svæver over vandene? - Hvis denne guddommelige evneoplevelse ikke eksisterede, ville verdensdybet så ikke være øde og tom? - Uden dette guddommelige lys i form af den altoverstrålende behags- eller vellystfølelse ville al bevidsthedsskabelse være en umulighed. Og uden bevidsthedsskabelse ingen eksistens af levende væsener. Verdensdybet ville ikke blot være øde og tomt, men det ville være totalt unmanifestet. Og et intet ville eksistere der, hvor Guds ^{evigt} ånd funkler og stråler i alle levende væseners guddommelige, normale livslystbefordrende parringsakt som en altgennemtrængende ^(lys- og varmekilde selv) ja endog i deres helvede. Og jeg har i mine værker udtrykt dette guddommelige ^{livsbefordrende} lys som „Den højeste Ild.“

94. Guddommens og det levende væsens usynlighed.

Da ånd er det samme som Bevidsthed, bevidsthed igen er det samme som tanker og viden, villie, begær, skabeevne, kraft og styrke, oplevelses- og manifestationsevne, vil Guds Ånd være det samme som Guds bevidsthed. Guds ånd er altså det samme som den allerstørste eller altoverstrålende bevidsthedstilstand og dermed den allerstørste oplevelses- og manifestations- eller skabelsestilstand, der eksisterer. Men en bevidsthed og dermed en oplevelses- og skabeevne kan ikke eksistere frit og alene i rummet. Den kan kun eksistere som en egenskab ved et levende væsen. Når der således er tale om Guds Ånd, der altså er det samme som Guds bevidsthed, er denne bevidsthed dermed for den udviklede forsker et urokkeligt bevis for den evige og almægtige Guddoms eksistens. Guddommen udgør altså et

✓
+ +